K 12648

PEM 12678
374.617
PR 70

Kloostri Õpetajate Seminaari Teoloogia
Ringi bajaniga
Õpetaja Aleksander Sõgel
Tõapere vald 1931.

Taatana ootab (jätk)

...ööbik muutus kõrvulmaavas ja ligineja
...saugemalt ja jälle ligemalt costes
...ajale vastane võõras. Taevas vehkisid
...mii värmalised pruudet laevitajda tähtedele se-
...ra. Hüüd hutikambad lahendõdena vang-
...tasid pääd ja vabuseid... Ratsaminuda
...kotune väät loomeseimilisell teistega ük-
...sis, kuidis hoolega seisvaneja kõi vabel
...vastlisest nõesi Lõgeotsast. Kahestõelt ra-
...mata, mett astus vahisõdes ja pruia vahel alaleht
...nimetisõdes edasi. Ivanu oli jõdanud pruijuud
...välja jätnud, mis sageli hoiva ja ronnistuse pä-
...ruses ei. Hõaeõtu õrigistas hämbeid
...ja kuke silmad. Krampliselt nitsuvad

tal seniesse ning kohuse kibiseões põõrasta
pää- ja õnnis pea õhuresil ninasõõrmil, mis
tilla haaval kuhnele langedes punaldama
õiskema jäi. Kohust pelatõõs aitas tõr
võs kaevata maha ning aretas kuhnele
Kohune vaatas suurt tarkade silmadega
ta otsa ning nuusutas karjaselt saigu-
jat. Kurvits silitas kohuse selga ning
sõõlu taguust mähiseõ kiides, ta sina-
põõsli haavatu nõrvale et koraldõõ
haavasidet. Nõudt pühkis haavatu
tarvistaõa ta näält, mis seaõõs sõdes kah
ümber. Lõpustaões vaatis Kurvits ta näoe-
sõõl peegeldusid valu ja hirm tunnete -
vate muskleite sõõnestõõkel.

„Kas sa tahad siis veresi tühjaks jooksta
või!" sõõnas ta kaudalt enid mestes
ise oma häälevõõle vile. Nõõda polnud näe-
võõnõs ta häält, nagu teenistuses olemise aja
Põõma, ees silma pilgutamata võis näha
enis õranaõõõe ta ümber puistasid hä-
virtust, ees kõlmaveretisest või vaenlast
joõõ otsast nii saalisa maha, ees taga-
si ei võõtnõõnud na kullumedsõõst tõõ
võõest - hoolitsõões nõõõõ, nii sõga vanalt

oli õnnatamed käeraha näitel; tundis kartust
et suum võib pea rüsida ta seltsimehe. Pahä-
ne enda poole seadis kaasatul rüdud korda
ning maharistudes otsis taskust poiss-naise
sõit Tartusse noti järele - ruud ei leidnud. Pöörd
seoses laenud paremini ruud mis raamuns
jäi oli tubana natt. Ollas pahane selle peale
õiskas põuku eemale vastu kaudu, nii see
krõpsatades tünnikes kargas. Sõlgas siis ja
et midagi teha viskus nagaani taskust ning
asetas sellele suud paatranid seisil. Siis
seda taskupanner jäi mõtlemata enda ette
vahtima. Haaratu ajas end istuvale
ning silmitses segasel pilgul enda ümbrust
ta ründ tõusis ja vajus korratult. Sinajad
niia sõõrmed lugatusid närvilisult, ning
kord-norralt nõtrenedes hakkas ta
katkeliselt rõnelema
Esiti segaselt, ruid vahete vahel selgemini
tulid sõnad ta vaibunust rinnast kuldava-
vale. End seltsimehe poole pöörates sai:
Hurvits aru et see temaga räägib. Surija
kõneles: Arvan, et vaibun ei suuda
enam vaimuda ... Senini olen su tea-

-dest meest, kuid see pole õige. Ei remene, naine. Olen ilmast armastust otsind ent leidnud pole ma mitte. Ainsat on turupaul aks saand, õiget ei ole enam. Vendi on maimas pelt. Ole ilma ratsutat põrgulisel tuhandil saatan, sõrades kollases ampaistaues. Ikmale järele jutt avad mehed ja naised, nähes temat oma peasljat ja õnnistajat, ent tagasi selle eest saad ab tavalisest humu.

Kumal on sarnaselt elada, — kumal on nasuta surra....

... Katastroof ligines... Ringel on valus et pole ma leidnud mida otsin. Pole võinud ma elu ta ilusamal kujul näha. Sinult kuratust kõda ja valu..."

Järsult ajas ta end sirgeks, silmis ähvardusigatsev vaade, veel pilge — ja nõrgalt langes ta tagasi. Silmus must punane jäga. Suu vajutas oma pitseri näole. Põrutatult vaatas kurvitsa oli näinud sõdureid surevat, silmis veel lõbmast metsiness — oli näinud sarijat kargavat vastasel nuuntega kõri,

oli väärus enema nagu meganaa jäädes.
Tõtgi polnud ta üle 1st elnud, nüüd
näeb seeme näist, — näist, kes pöörab
end ülestal kangelaseena, — näist, kes
näitlejas elu vaheleni ta silm eest ning
sõnas tal tõde — nüüd aru temasse
inimesse. Sa sai aru sõj st, sai aru
vene ajast, mis ajal inimese eiskjatena
võitlema. Sa sai aru et oli inime saata-
na valitsusi all täielt, ta näitse. Sai
aru risaduseest, mis väljendub võitlemes
väiksema ja suurema vahel. Sai aru
vihast, mis valitseb alati elus. Võitlus
mis hirmus, vägev ning paralamatu.
Mõistis et on temagi määratud
saadusi, et elada võimsteised, kes tääi-
tades formavad väiksema kallale. Sai
aru, et tuleb vastu panna saatana
võimule. Südames tärkas tal tung
karjuda kõigile näkeva nende kollase
Saatis astuda võitlusse sellega, kes
ümbel ab elu nin häätab ümest
Soovis tal ava ta südda kõik nendele
veb apsid inimes ta üle selle, kes

tapsid rõõmsee, tapsid selle, kes [illegible]
nüüd sinelil, näob veel igatsev
tapsid selle, kes nimetas end nalleks,
kuid oli mehena raustuse võitnud.
Seidnud olita rõõmsee, nuid naudaviku
tõhe. Kes kalu on elada surmata
tüüs, peab teed et oleb Saatanal orjana.
Parem süs langeda ennem nuid taduda
kaitse. Sõsuda saatanale taasuda
võõrde ta naasuda kõpuks.

Metsikult põõrasid skrisee sõnades-
sõri. Ühe kohtisel võivad nad nuudu-
tajaks tõrvi. Selmad nad kõllul põõrdi
vihas - näitetasu silmas. Kõtid
tundus veel tammu et mõõna tõsta
et rasinda laita. Siis ronsejaks venne
veel nuudi seisal seal kurvits, nõol
veerul viha ja valu. Hobune pandu-
tajas Ermal ta mõtteist. Kuttr sõdula-
vihmu seadis talutal ta kobus laibale
lähemale. Hellalt selle sinelikõlmu
vahelitse pannes, tõstab siis nais rõnge-
lasse võha kobuse selga. Harjad ise
siis ise sadula, ning rõõljat võna valtu

hoides jahil la loora etevaatlevalt ran-
si. Parstiga sangerad Ehrnja nagu pusi
vahel kämakaasa talve öhe, muusikaresi
tal ame metall-averte kaaraumine ägari-
ku teegonnal ..

H. Neudorf.

Pesson.

Pambud seljad jalasäared pöörii palja,
paneeid ja seelund märjad sammusime
mööda rohtast randlüva. Oli meid umbes
nelikümend; - naisi ja meeröppureid.
Oime jooksnud pohelise mere soolatest
öhust. Pea käisümber alates laiest
laenete lüksumisest, prrvendrusest. Kõrvad
saamisesid vee kohinast ja mühast mis
sarnane minu nägumetsa rennikede sügis-
öise hüünnile
Meri oli rohetine hall pollane. -
Laenes joonsivad rahulikes randlüvale,
naiste meie poaljaid jalgu ja säari..
Monusalt kõõlstas jaht merevesi valget

hellitet nahka...

Harjusime kääle mere mühasse..

Sinaka neemikna taga hõly
merele walge puri. Kajakas lendi
mapüüril. Päike ratsis õhtuse poole
rinnaga.

Meri oli rohekas-hall.

Väin kollane

Meie neljakesene päikese vastas
joonsome kullasume harjusime ja naer-
sime mäjade vaest hing jooksid soolase
tuulest. Vergeid tundusid selja par
milleõe rihmad nöörisid õla kohaste

Vähe rikeval meist nõrge p
kael tuulekäes vibavaõe puudega

Lüüja vesi... — Soolane vesi.
Kisa kära naer..... —

Naeris meri naeris tuul naeris ir
kuu päike - ei näerund vaid ei
uppunud kalus... - Võib olla, oli
nord silmadel lõunaroosc...

See oli Suome lahe rallas...
Saabus õhtu. Punane päike loojenes. Sa
sppas merre. Vahepeal selmapüüdja jõudis

Valge puri tumeneb, paistis meie ja päeva vahel tumeda täpina – oli puurat valgeses.

Seal purjukal olid nagu kalurid. Ohisid mist käpardeid sellsõnesid ... —

«Meri nõual otsreid!» lausus meie saatja silmi mööda ... — Ei vastanud keegi meist.

... Meri helkis valgusest ja värvest.

Istusime liivale, saadates päikesse lõojaõhtuni.

Vaikisime — Näisid mõne meist kaitvanud meiteseibe, teised mõnulesid suhkrus ja ponnsi imemisest ... Puuem jagu rängisid paljad jalad ... Naljatame

Tõusime roidunult jalule. Samuseme edasi õitsima võõmaja ... Meri rohas riidrisoo varjus kõlgasid valgepäistel lainel ...

Ei ei jõuneud enam, heitsid vaid tänusõnad vaija. — Pahkaseme vähe samuda tuhmaltasel liival. Kogusime mõtteid.

Laevad ei lõõritanud jõeljaid sõõri. Tundus valu.

Hakkasid mõned laulma. —

Hääle mäletis merenohin. Hõlas nagu sunnitult. Laul oli vääti, juba enne sündi surnud...

Laulis vaid õrnelakt. – Laulis soolanalt uinutavalt... –

Valge päised laened jooksid ta pinda mööda...

Pöörasime vasraga männi metsa. Meri jäi seljataha.

Laened rohisesid – vihinões mändide mühaga. Meie, maitsarna a lapsed, mestime selle rohina salapärasuse üle.

Hiiglas teerada veiva liiva ja männijuurtega... Samusime hanimarsil. Sattusime õunajaõe ja karjalautaõe vahele. Teerada lõpeões läbi sõõniva kummüüre te ja nõgespõõsaste

Jõudsime maanteele...

Kaunnsid vaated. Valjatid põlluelt tulevad tõõlised. – Vastasid mõned meist. Hostis jälle vaer. Inimesed muutusid elavamaks...

Oli suvituskoht. – Õõmaja leidsime veoli ruumes – endises suvõmajas.

Maja oli püral männi metsast. Mandide taga mühises meri.–

Kuulasin seda.

Naljatüd mõned magamis asemeis tehes. ...Magasin öö kahe seltsimehe vahel õlgedel.– – Nägin und merest, rusketist tüdrukulehmadest ja kuuvalgest ööst, mis neerles seitse taevatähte.

Ärkasime päras päikest.

Hommik oli kaine. Käisime mõne meeskaaslasega meres supelmas. – –

Eineks sõime leiba piima...

Tegime minekut...

Päike mängles rastepärlites.

Oli ilm päikesepaistelise. Meri vahises endisell.

Võtsime näimistest. Paljastime jalad.

Hüpleti jälle kivilt kivile paljad sääred. Meri loksus äärest teisi. Viskas vahtu kivide vahelt lesse...

Jatkasime Soome lahe kaldal teekonda. Kaljusime merega...

Nii matkasime mitu päeva nuni jõud-

sime väimesse, kelle kolmanda prouadele linna – reset viivad. J.

Siit elame pärit.

Vallarahvas.

Heiljuti olin mul võõrmaalt maalt õhtul algkoolis paar tundi pealt vaatamas käinud. Kuidas aga töötavad need meie tänased koolised vallarahvad, sellest tahaksin siin veidi rääkida.

Kool, kus ma pealtvaatamas käisin, asub ennemuist kivist magasiaidas ruumes. Juba sellest võib järeldada, et ta meie koolide ruume aastal 20–25 tagasi esitab. Paar sõna koolisisemusest. Klassis on neli seina, millest mõned näitad nõrgad olevat. Seinad on pisut ruuna ja rahvuslikud ehted, nüüd aga ajahamba poolt oma kord tööbelevad. Kuulutab redagi klassi inventaar? – Kohe selgub! Klassi nimest paistis esimesena silma mingisugune traadide pundar laes all. Pärast selgus, et see olevat raadiotelefon

„armulisel" mõisahärra reingitus.

Kõige suurem ja pahuksam inimlaar oli - igivanad pinad, pinad seoliping-ga. Seal pinnas oli klassis viisteist-kaus, ning seeraeriselt viies igal pingis 6-8 õpilast. Mälugaastena neid igivanaid pinginaid väl-ja-näevad - võib arvata igaüks. Seevastu-korra eest Prostnikovi polte, viisteist tunnend ja maiatavad näine neid pólte, mul ühel pinkel nummerend inimesi ja loomi ja ig-ünst „seenguses" töös. Ning nõige selle komp-lemdi täienduseks oli mullatäid raamis Putnini portree. Klass raandi mõlemil seinal olid nii ära kuivanud, et seemist sooru ja sorts-olid tõmbanud, nagu prahvstlennd naastutahul. Ühe aknalaua pääl oli mingisugune plevn-nõu ja selle all põrandal paari arsina laiune ree ja pori kamp. Arvasin õigesti, et siin lüv-kaski asemel, või selle puudusel, koduloo tunni merd ja saari oli rajutatud, mida selgus, et tunni ajal poistosmat õpilast järgimööda inna plevn nõu juures käisid ja iga õpilane oma korda poriloompi suurendal.

Õpetaja oli tüüpiline koolmeister. Nagu rahvavalgustaja Kumagi: Rüüdes nagu hantlus

veilamees, jalas vaesaapad, mis aga selgeks kunda andsid, et nad vahetunniajal loona või kohuse tallis olid käinud.

Vahetunniajal, kui parajasti nõrkmaja ja sisse astusin, istus ta kõõgil pliidi ees pasal ümber platsnik ja pahus koolipoistega sõnadelt juttu.

– Kas sul ka jassuti on? küsis ta ühelt poisilt –

– Kui veine poiss oled, ostad sulle kevadeni piibu, näe platsnit juba veerata oskad. selleks kisse poisile.

Tunnitunni minemat veeras veel kogu platsni ette, mis poolest õpetamisest jäi. Kes ehe imestate selle üle?! Se on lüg kaeslase nähtus! Võtke rahulikuesti, näitusena seda, et viimasel õpetajate Liidon nõukogul seminaari ehitati ehtami, alamise korra põrandast kuuni nõmmise korra laeniseahvast palgutavat» suitsu täis oli ja ega gradi-aatori kahelt suitsu otsast välja paistetud. Ehk veel: Mattas pani seminaari teoriakoju õpetaja + vahetuse ajal ennne pakendit ette, kui tunnis, suitsetamise kahjust organismi peale rõõnetama hakkas, viis praktikaseeris näitaseeris

näiteks°. Kuid räägin!

Esimene tund mida pealtvaatajana oli „rehkenduse" tund. Enne aga, kui õpetaja ainet juurde sai minna, oodati 5 minutit selleks, et hilinejatel oleks võimalik poolest tõlkimisest lahendada. Ja lahendust meloodi liikuline – mõlemad pooled jäid õhtuks° „viimi" seminaris võõrastsõnaf Selle järele komandeeris kummiselle juhatuse järgmisena: „Kõik, võtke võhikud° välja ja rehkendame sellest noist edasi. Kuid seda tööd alustasid ainult poolt õpilased, teine pool vihkude puudumisel liikusalt: istuma või kuulama jäid.

Siiüd läks° õpetaja teise klassi juurde. Vedas° kantslilt [illegible] suure rõõmuga võhe hiiresse pingi, kui väga nõrgel jalgadega, välja, säädis ta teise klassi poiste ette ning jalgu nõigutades° ning vahel naigutades° õlgas nõlesannete analüüsi.

Imelisena aga algas° veel Inl. õpilaste seas° rändamine! Ker läks° pleerenäis juurde, nes° õue ja nes° nüsamuti pinkide vahel sõelus. Ja kui naljakas° oli siit pinkidest välja tulles ja tagasi minnes! Poisid olid

osavad laua peale kuppama ja sealt plaatsti põrandale, ruum oli päris palju pinki pidid tühjaks tegema, kui rebimine, kui rebimine [illegible] ehe kaga-si pääsis. See oli huvitav pal eli segadus ja rändamine. Esimese pilguga võiks öelda, et siin kõige suurema määrani Maria Montessori süsteem valitsel, mis aga eestlastele omapärastatud! Ei ole näe siis ime, kui õpetaja igas nurgeti pidi müristama taga

Vaatame nüüd II kl. töötamist. Hõivatakti 2-3 00 aasta päris palju näid jagades ja korrutades. Soon mõned read selle õpetaja töost.

– Noh, palju on 3 × 4? – Ah sa ei tea seda, seda ma arvasin. Nüüd vaata armastust kirju oskad nüüd pooltele kirjutada.

See oli õeldud ühe pilkale, mis vastata ei osanud.

– Oh missa lohkerdad seal teisele ehe! Ei jõua sinuga pidada, just nagu mõni [illegible] vanaeit! See viimane oli kogumi nõrkel vanal [illegible] ag- male poisile ehmatuseks [illegible]

Nüüd kuulan sellest aasast, et jatkub.

neist näidatut maaõpetaja „rehkenduntšvoli-ka“ seletusega. Pärnu lõpul läks õpetaja Irel töid läbivaatama. Mõned õpilased olid vaevalt midagi rehkendanud. Ülalt aga kuulsin, kuis õpetaja tehtud ülesandeid järg-misena ettelugeda laskis: 2+3-4+8-... 7-3+(2×5)-4... jne. Ning sain aru, millest oli tingitud see tunniaegne rändamine ja sõelumine!....

Vaheajal istus jälle õpetaja pliidiesise ette, kuhu na mõned õpilased rogasid.

– Noh poisid hakkame, laulma midagi, mis te muidu siin vahite! Ise võttis pliidilt alt poolpõlenud puuturi tonnis sellega tarkti lõues vastu pliidi-ust ja alustas laulu:

„Isa tegi pärnu-ruvia lapsed laulsid alle-elui--ia!» Poisid naersid esitatu selle laulu päale häbenedes viististe minu juures olemust. Kuid õpetaja käsul jorisesid kaasa. Mõne minuti järele, kui mõni poistest oli ära läinud kõõgist, rõõmsas na klassis see laul. Sellele laulule oli aga noh variant leitud, nagi poistega klassis kasutatav

tõeistamist: Peter pereõi lapsepõlv ning lapsed jõuvasid ümberkaudu".

Ühelt poolt õpetajast müüsuguse maljet ehta oli endale ülekandeks saadanud õpilastanna ja koppuseid ja gängsme nooli kaltsveerima hakata. Võib ole oli isegi sooli õpetajasse neid laule viisi seadnud.

Peine tund oli õpetaja enese ülelennejärele nodulugu neid mulle näitta lastnaks tuuma. II kl. pandi esalgu kaevujoonistama, nuna I kl. „Kampmanni" lugema hakati. Vaatsin I kl joonistusi – need ei olnud vaese talud, need ei olnud ülese mõtlepe joonistused vaid praktilises elus eisetekinud veelpõnnestes – nüpseldused pannisakste ja supipadade läbi...

Pähnadasin, et õpetaja näeks kaevu joonistadaf mõtlevs seda ma ei tea, ei olnud tunni näigul mingisugust vihist kaevuga. Siis õnnes õpilane ei joonistanud selleparast asja. Hiis jukstusin nüsima, miks nad kaevu ei joonista, vastati naerdes kõlelixelt et nemad seda ei oskavat! Nad pnicktasid siisni! Nagu „Kampmannist" siidipuud

pildi ja hoiatab eeda koperniina, ähvardab nüüd pildi võtjat, ei lase, võtab ära ja leiseb pildid nõrin läbi koperniinu pildi.

Kuidas oli siis noorluse käsitamine Indias? Õpetaja Inger teatava kahevõrdsette ja õpilaste pildid järeljutustamas, ja see oli nõrin! Kui õidi mäletan siis läks jutt rehasest ja varust. Mis ühendust sel Indi noorlusega seda ei tea ma täpsemini, ei-reisind sea seda õpetajalt. Sel ajal, kui Ines olnud noorlusega ettelooldi oli rahvaste randamine ja see nõnda jõnõnud ja nii võis see vahetduda kuni lõpmatuseni!...

Ei mäletanud enam nõlmat Tuvidi pealt kuulata, vaid lahkusin koolist õhtul siis kui laste reisa ja häälitsemine kõrvuet naabrs, tuvastis mõte et noorte vaimse- või õigeminni päästmaast pulmi. Kui ilusat noorte hinged, puhtad «tabula rasasse»... kuid nõrk selle seoltmeistri loomalaadsest tulnud kuurte vastalastega nõle maandatud.

Otse kirendas "hilesohus" pinnamine ja see nõrin rahvavalgustaja suine all.

ja kui teab et neid vangimajasse on nii palju veel! - - -

Meie seminaar ja maa algusest peale asutamisest saket. Ei oska võtsa! Imelane õnn seminaari nooritele! ja maa algusest see tegevuse kolonii, kuhu meie saadetakse misjonitöö valdkonnast! - - Õnne õpetajatest! Mõistame neid palju olla alles siis, kui muutume ise ka samasuguseteks nõukogude rahvavaenlasteks! . .

. Meid õpetatakse seminaarist nooni vastatama ainult nõukogudes seisukohast, nõukogudes töövõjandusest, nagu seda meil seminaari algusest on. Kuid mis juhtume maal, kahe ja enam klassiga, korraga tühjade seinte vahel tegema hakkama? Kas on üks klass iseseisvale saeta, kas on iga minutis käsitöö: „Vaid ei koeraajajad!" Kas jõuame ka pikkamööda juurde poiti-gid lasema tekitada ja ainult palja kriidiga töökorvi põhimõtet teosta-ma! See on tõsi raskus meil

õigulle, sest on meist enestest elus kõige-
meistrite kasvatus!

-Ilvik-

Mõned väljavõtted seminaari juhatuse
saadetud kirjadest.

1.

Kaarsaare põhikooli pidamisel õpilaskodu
s.a. võib võtta kõigile kohalikel kõne-
viimast tähtsat kaitsmisele pühendada.
Sa.

2.

Et õpetaja elatusvalmistamisküsi-
tel ei tuleks aastate jooksul tõõjõu-
on realiseeritud võimete piiratud, sellest
lähtuvalt lõpueksamil õpetajat ei või saada-
vaid kes ainult riigile kuuri veeta-
sid tahtsid, tuleb peeb kõigi ka
mõnikuudel vähemalt iga aasta
kooli töö lõpul ka alamate klas-
side ja kursuste õpilaste kohta küsimused

maalenda, kes neist peale asutuse
kuuenda lõpetamist, revolutsiooni
mõõnaliinud olemi, nii mõtte. Õpi-
lased, kelle rohkia jõutanesi eelnevale
seisunnahalt, tulevad nõne õpeasu-
tusest väljaanyata. ja väldhari-
dusliisesse, või mõnda eranooli teis-
le nii edale jumiida.

Uus seminaari plaan.

Nagu teada oli arhitekt Mihkel-
soni poolt seminaari ümberehitplaan
nõnecu valmul. Nimetatud plaan
nõudis aga rohkem maad, mis seda
seminaaril kasutada on. Sellepärast
peab Mihkelsoni plaanist loobuma
ja uus plaan valmistatama.
Haridusministeeriumi poolt
saadetagi enne puhkuse pääl. haridus-
ministeeriumi tehnikute nõuete
järgaga tutvumema. Loodetavasti
saab uus plaan nõuadivens

puudega inimesi ilusteist jalutada võib.

Seletusest.

«Ajalaste [illegible] ilmumise - inimese - mõtteviisi puhul avaldan järgmise seletuse toimkonna poolt, et laulja praeguse all, ei ole sugugi mõeldud „et Jeesus missugusele paarile" - nagu räägib viimasel [illegible] väidetavalt, vaid just neile paarile, mida inimesed [illegible] maitsetuks nimetavad.

Peastut. toim.

Partiilisest õiendusest «Ajalaste ilmumise» Sõnumi vaeste puhul peab seletama, et abivajaduse määramine on alati senni õpetajate nõukogu hooleks, klassijuhatajal nagu ka igal teisel nõukogu liikmel - on otsustamisel aimelt uue hääl

Hindamise määramisel on mõõduandev olnud mitte õpilase rehorus vaid ka tema edasijõudmine õppimises ja normaalinud elukombed.

Tagasihoidlik on arvestanud ka õppimise varjust s.o. kõrgemate klasside õpilastele antud noorsemate nõuval lestõigust. Varandusliise seisukorra tõendamisega on käesoleval õppeaastal nõutud valla- või linnavalitsuse tunnistust, nii et „silmnäo täisvaletamine" vaevalt läbiviidav.

— MV. —

Kirja vastused.

-E.H. Tammerei ja „Võitja" jäävad tagavarasse.

-ins- Seletus «Ajal. N 3» ilmund tõõkohta linnadi tagasi

-Sja- „Kõik abinõu"- ei ilmu.

Väljaandja
Rõõs Peatriking

Vastutav toimetaja
Joh. Veinman.

K 12678

Vastutav toimetaja
A. Kurik

Vastutav
toimetaja
A. Kurik

P. Rusbeck

Eduard Vaga

P. Rõsbeck

A. Jalaka